

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I., spol. s r.o.**, so sídlom v L., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. R. so sídlom v L. proti žalovanému: **T., s.r.o.**, so sídlom v Ž., IČO: X., **o zaplatenie 2 217,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde v Žiline, sp. zn. 11Rob/56/2008, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7.augusta 2008, č.k.13Cob/301/2008-35, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalobcu sa **o d m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Žiline uznesením zo 6. mája 2008 zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 2 217,-- Sk s príslušenstvom ako nezaplatené poistné za dobu do zániku poistenia z poistnej zmluvy.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca spolu s návrhom zaplatil súdny poplatok vo výške 500,-- Sk. Vyzval ho na doplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania podľa položky 2a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch vo výške 1 500,-- Sk v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Navrhovateľ súdny poplatok splatný podaním návrhu v stanovenej výške napriek výzve nedoplátil, a preto podľa § 10 ods. 1 cit. zákon konanie zastavil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Namietal, že uvedená právna vec je vecou občianskoprávnou a z toho dôvodu poplatok za návrh na začatie konania, ktorý bol zaplatený kolkovou známkou v sume 500,-- Sk, bol zaplatený v súlade so sadzobníkom súdnych poplatkov. Nebol teda dôvod, aby Okresný súd Žilina konanie zastavil.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) uznesením zo 7. augusta 2008 podľa § 219 O.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie Okresného súdu Žilina. Rozhodol tak s odôvodnením, že súd prvého stupňa správne vyriešil základ pre stanovenie výšky súdneho poplatku z podanej žaloby, lebo sa jedná o obchodnú vec. Za obchodné veci je v zásade prípustné považovať len tie spory vo sfére súkromného práva, ktoré sa týkajú vzťahov medzi podnikateľmi, vzniknuté pri ich podnikateľskej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je charakter účastníkov konania a charakter sporu, nie jeho hmotnoprávny základ. Pokiaľ absentuje, tak v pozitívnom, ako aj v negatívnom vymedzení definícia obchodnej veci, je potrebné prihliadnuť k pôvodnému zneniu Občianskeho súdneho poriadku, kde v § 9 ods. 3 písm. a/ sa obchodnou vecou rozumejú spory z právnych vzťahov medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti. Samotná skutočnosť aplikácie hmotného práva nemení charakter prejednávanej veci. Ak právny predchodca žalobcu a žalovaný ako podnikateľské subjekty uzavreli poisťnú zmluvu, ktorá ako zmluvný typ je upravená v Občianskom zákonníku, tak sa bude spravovať príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a súčasne Obchodným zákonníkom vzťahu medzi žalobcom ako právnym nástupcom z poisťnej zmluvy a žalovaným. Uvedené kritériá pre vymedzenie obchodnej veci boli v danom prípade splnené, keďže právny predchodca žalobcu a žalovaný v rámci uzavretej zmluvy mali postavenie podnikateľov podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca dovolanie. Dovolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Má za to, že postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu sa cíti byť dotknutý na svojich právach, lebo mu bolo odňaté procesné právo konať pred súdom. Namietal, že návrhom z 30. januára 2008 uplatnil peňažný nárok na dlžné poisťné za dobu do zániku poistenia v zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tieto vzťahy sú vzťahmi občianskoprávnymi, lebo pri posudzovaní veci ako obchodnej alebo občianskej je podstatnou skutočnosť, aký obsah má konkrétny právny vzťah a nie to, či ide o záväzkový právny vzťah medzi podnikateľmi. V danej veci sa jedná o občiansko-záväzkový vzťah a nie o obchodno-záväzkový v zmysle §1 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ v prejednávanej veci bolo predmetom uplatnenie práva žalobcom na poisťné za dobu do zániku poistenia medzi podnikateľmi, prvostupňový súd mal uvedené posudzovať ako vec občianskoprávnu (z dôvodu, že právny vzťah poistenia nemožno klasifikovať ako obchodný záväzkový vzťah) a pokračovať v konaní v zmysle podaného návrhu žalobcu. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania v zmysle § 243a ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 239 O.s.p.

Žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné podľa § 239 O.s.p.

Žalovaný poukázal na prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom..

Odňatím možnosti konať sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom obrany jeho práv a právom chránených záujmov. Takýmto nesprávnym postupom je prípad, keď súd zastaví konanie z dôvodu nesprávnej výzvy určenia výšky súdneho poplatku. Preto odvolací súd preskúmal, či v konaní na súde prvého stupňa a odvolacieho súdu žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa obsahu spisu žalobca svoj nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky zaplatenie poisťného do zániku poistenia odvodzuje z poisťnej zmluvy č. 3-862-002228, ktorú uzavrel jeho právny predchodca Q., a.s., so sídlom N., IČO: X. so žalovaným dňa 14. decembra 2004.

Je nepochybné, že zmluvné strany poisťnej zmluvy boli podnikateľmi v zmysle § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka a že ich záväzkové vzťahy založené poisťnou zmluvou sa týkali podnikateľskej činnosti. Predmetom podnikania právneho predchodcu žalobcu (postupcu) bola poisťovacia činnosť a žalovaný poisťnou zmluvou poistil svoju podnikateľskú činnosť (podľa listu č. 2 poisťnej zmluvy - zodpovednosť a za komplexnosť). Z dôvodu zániku poisťnej zmluvy žalobca predmetnou žalobou uplatnil právo podľa § 801 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Dovolací súd poukazuje na stanovisko súdu prvého stupňa aj odvolacieho súdu v tom, že v prejednávanom prípade ide o obchodnú vec. Stotožňuje sa úplne aj s ich odôvodnením. K tomu len dodáva nasledovné.

Podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka zmluvy medzi osobami uvedenými v odseku 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanovenia o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva príkaz na použitie právnych noriem Občianskeho zákonníka na tie zmluvy, ktoré nie sú ako pomenované zmluvné typy uvedené v Obchodnom zákonníku, ale ako pomenované zmluvné typy sú upravené v Občianskom zákonníku. Takéto vymedzenie obchodných záväzkových vzťahov je potom smerodajné aj pre určenie obchodných vecí, resp. obchodných vzťahov podľa ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p.

Záväzok právneho predchodcu žalobcu a žalovaného vznikol v rámci predmetu podnikania alebo v súvislosti s predmetom podnikania v zmysle § 261 ods. 1, ods. 5 a ods. 6 Obchodného zákonníka. Zmluvný typ poistenia zodpovednosti za škodu, ktorú zmluvu tieto právne subjekty uzavreli, nie je pomenovaný v Obchodnom zákonníku, ale v Občianskom zákonníku. Vzhľadom na § 261 ods. 1 a ods. 6 Obchodného zákonníka potom prejednávany právny vzťah medzi podnikateľskými subjektami je vzťahom obchodno-právnym.

Potom sadzba súdneho poplatku za návrh sa určí podľa položky č. 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch v znení platnom v čase podania návrhu (vo výške 6 %, najmenej 2 000,-- Sk, najviac 1 000 000,-- Sk).

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne procesné pochybenie zo strany krajského súdu, ktoré mohlo mať vplyv na správne rozhodnutie veci, a ktoré by naplnilo dovolací dôvod v zmysle § 237 O.s.p. Preto dovolanie ako neprípustné odmietol v zmysle § 243b ods.5 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c) O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.